

Frank Pucelik

(3e van een drieluik)

Er blonken tranen in zijn ogen toen hij knikte en antwoordde op mijn vraag: 'Ja.' Ook hij was een 'Man of Wisdom'.

door:
Angélique de Graaff

Ik zit in zijn huis in Odessa en Frank Pucelik heeft mij zojuist de aanpak beschreven van de Indianen-medicijnman. Die staat model binnen zijn Huizen voor jong-verslaafden en oorlogsveteranen. 'De medicijnman of sjamaan was degene die het contract bewaakte tussen de krijger en zijn stam,' zo vertelde Frank. 'Ze hielpen bij de transformatie die een veilige terugkeer naar de stam mogelijk maakte. Analoog aan wat psychologen zouden moeten doen; en helaas nalaten.' In onze culturen negeren de hedendaagse medicijnmannen en -vrouwen – geestelijke gezondheidswerkers – de noodzaak van deze transformatie. Terwijl er geen weg terug is. 'Het contract wordt niet hersteld,' aldus Pucelik. En de gevolgen zijn desastreuus voor de krijger/veteraan en zijn omgeving.

De dagen ervoor kreeg ik een inkijkje gekregen in een van zijn Huizen genaamd Everest. Geflankeerd door een 'graduate' (een geslaagde ex-verslaafde) en een vertaalster mocht ik getuige zijn van zo'n 'transformatieproces'. De directeur van het Huis, ook een graduate, onderwierp mij ter plekke aan een derdegraadsverhoor: 'Waarom ben je hier?' 'Wat ga je doen met hetgeen je hier aantreft?' 'Hoezo interesseert het je?' De kwalificatie 'derdegraads' zat hem vooral in zijn mimiek en de toon, die mij sterk deden denken aan oude koude-oorlogsfilms waarin snoeiharde sovjet-onderzoekers

hun gevangenen de duimschroeven aandraaien. Ik vond het amusant en antwoordde tegelijkertijd zo goed en serieus mogelijk op dit spervuur. Het zou me later opvallen dat deze 'sovjet'-toon nog altijd opgeld doet. Gelukkig werd dit in het Huis aangewend als variant op doorgaans (met NLP-ondersteunde) bemoedigende communicatie.

En nu, bij Frank thuis in Odessa, kreeg ik de sjamanen-info en vroeg ik mij hardop af of Frank zelf... Ja, inderdaad. Hij is een getransformeerde veteraan, uit de Vietnam-oorlog. 'Wat ga jij nu doen?' vroeg hij. 'Zelf een huis in Holland starten?' 'Nee,' wist ik meteen. 'Nee, ik heb eigenlijk geen kennis of kunde over verslaafden.' Ik ben niet heel diplomatiek als ik reflexmatig antwoord. Het ontging me ook aanvankelijk dat mijn reactie een gezichtsuitdrukking ontlokte die ik achteraf gezien als (onaangenaam?) verrast zou omschrijven. Maar goed; het was mijn idee niet geweest om hierheen te komen om het huis te bezoeken...

'Kom maar zelf kijken,' zei hij, tijdens het avondeten in Moskou. Ik nam een half jaar daarvoor deel aan zijn masterpractitioner, als enige niet-Rus, behalve Frank zelf. Op mijn 'Reis naar de Oorsprong van NLP', die mij al bij John Grinder en Richard Bandler had gebracht, was ik nu in Moskou beland. Frank Pucelik, de 'Verborgene Derde Man' was toen net in de openbaarheid getreden. En ik mocht me laven aan wat ik 'maagdelijke NLP-sneeuw' noem: onbetreden NLP van voordat het NLP werd en zoveel voetstappen in die knisperende veerkrachtige sneeuw hun sporen nalieten.

Terwijl ik mijn eigen 'nee' nog eens naproefde, borrelde daar in Odessa een nieuwe gedachte op: 'Zo'n huis, zo'n transformatieprogramma, zou ik wel dolgraag voor immigranten in Nederland vestigen: Welkom in Holland Huizen.' Ik keek hem aan voor de respons op dit impulsieve idee. Zijn gezichtsuitdrukking veranderde zichtbaar, toen hij reageerde: 'Huizen voor Immigrantanten! Briljant. Ik zal alles doen om je hierin te ondersteunen!' Aldus werd Meta Group Holland geboren, waar op p. 58 meer over verteld wordt. ■